

La reforma de la llei tributària, excessiva

XAVIER SOLÉ I RIBÓ

ECONOMISTA DE LA COMISSIÓ D'ASSESSORS FISCALS DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES

La reforma de la llei general Tributària, aprovada el 16 de setembre al Congrés i que dota de més poders la inspecció de tributs de l'Estat, menysté els drets dels contribuents i la seva seguretat jurídica davant les actuacions de l'administració tributària. La redacció legislativa i tècnica de la reforma és deficient i pot abonar el terreny per a procediments d'inspecció o de gestió tributària amb quotes, interessos i sancions derivats de les diverses interpretacions d'una norma complexa que molt sovint acaba sent recorreguda en diverses jurisdiccions en períodes molt llargs que superen els 15 anys. I és que només es preveuen instruccions i criteris que s'apliquen amb una finalitat estrictament recaptatòria.

D'altra banda, la possible publicació d'una llista de morosos d'Hisenda prevista en aquesta reforma només servirà de base de dades econòmica o per a la premsa rosa. En aquest sentit, no té en compte els principis que propugnava la llei 1/1998 de Drets i Garanties dels Contribuents vigent fins a l'1 de juliol del 2004, quan va entrar en vigor l'actual llei general Tributària, la qual s'ha modificat en múltiples ocasions al llarg de les últimes legislatures. Aquestes contínues reformes no han tingut en compte ni els contribuents, que han d'entendre i aplicar les normes i els canvis en temps rècord, ni aquells assessors que ajudem els contribuents a complir amb la llei.

La nova reforma es basa en un *tot s'hi val* per poder recaptar, ja que, per exemple, amplia la durada de les inspeccions tributàries dels actuals 12 mesos (ampliables a 24 mesos) a 18 i 27 mesos per recollir demandes dels inspectors d'Hisenda i s'aplica tant a les empreses que auditen els seus comptes com a aquelles inte-

grades en un grup de consolidació fiscal. Tot plegat malgrat els increments continus d'obligacions d'informació de tot tipus al qual estan sotmesos els contribuents i operadors econòmics, que molt sovint dupliquen o tripliquen la informació.

A més a més, l'ampliació a deu anys del termini per comprovar i investigar bases o quotes compensades o pendents, així com deduccions aplicades o pendents, pot suposar que les grans empreses tinguin problemes a l'hora d'obtenir proves si han de recuperar documentació que hagi estat destruïda o arxivada definitivament.

Finalment, el fet que la reforma prevegi multes de fins al 50% de la quantitat no tributada per a les multinacionals en un exercici d'enginyeria fiscal genera inseguretat jurídica i fa d'Espanya un país menys amable per a la inversió. És el que es considera un conflicte d'aplicació de la norma, que entra en joc quan l'Administració detecta una planificació fiscal agressiva. Per primera vegada, aquest conflicte serà considerat una infracció tributària greu quan s'acrediti que el cas en qüestió té una igualtat substancial amb un altre del qual ja existeix un criteri administratiu, també fixat per Hisenda.

Cristóbal Montoro

DANI DUCH

Als EUA Wall Street va multiplicar el seu valor gràcies a injeccions com les del BCE. Per què no passa el mateix a les borses de la zona euro?"

La borsa de Frankfurt continua en plena digestió de l'escàndol de Volkswagen

Millors perspectives en borsa?

ROBERT TORNABELL

PROFESSOR EMÈRIT I EXDEGÀ D'ESADE BUSINESS SCHOOL

El trimestre passat va ser el pitjor des del 2011. Els fons d'inversió en accions i els mixtos, en proporcions variables de renda fixa per reduir aparentment el risc, van tenir pèrdues insospitades i la pregunta ara és quan es recuperaran el que s'ha perdut?

Hi ha indicis que alguna cosa està canviant, ja que des del dilluns 5 d'octubre, l'Ibex 35 va iniciar un possible canvi de tendència, seguint altres borses europees. Va guanyar un 3,83% i les pantalles en verd no semblaven tenir interrupció, amb volums de contractació extraordinaris, ja que feia l'efecte que de sobte tothom tenia pressa per no ser l'últim si estava a punt de començar una cursa alcista. Dimarts es van produir algunes realitzacions de beneficis, però l'índex selectiu encara va guanyar un 1,32% i dimecres, al

tancament, l'índex arribava a la cota 10.170, amb l'empenta de la banca i algunes grans companyies, i una contractació de gairebé 2.400 milions d'euros. El mateix passava a les borses europees, fins i tot malgrat la crisi de Volkswagen, que va repercutir en l'índex Dax de Frankfurt.

A la borsa res no passa per atzar i es descompta tot, si bé sota una tendència alcista només es tenen en compte els rumors positius i es continua comprant quan es difonen i es ven quan se'n té notícia. Però en les circumstàncies actuals, i tenint en compte el que va escriure Paul Valéry, "El futur ja no és el que era", existeixen malgrat tot indici-

que no poden passar-se per alt. Quan la Reserva Federal dels Estats Units (Fed) va anunciar que ajornava l'alça dels tipus oficials es va desencadenar una reacció baixista, perquè el món es va adonar que la situació de la Xina i els països emergents devia ser molt greu perquè els Estats Units ajornessin tornar a la normalitat. Les ordres de venda van inundar les xarxes mundials i les borses van descomptar el pitjor. Veníem del *dilluns negre* del 24 d'agost, quan vam descobrir que les autoritats de la Xina no sabien com gestionar la bombolla de les borses. S'iniciaria una guerra de divises, anticipada per la modesta devaluació del iuan?

Les notícies han tranquil·litzat els mercats, perquè les xifres d'ocupació que van publicar els Estats Units van ser més baixes del que tots pronosticaven i van donar un respir d'unes quantes setmanes, o potser fins a principis d'any. La Xina està comprant iuanos i ven dòlars, que no passa pel seu millor moment, per cert, i per la banda dels mercats de divises les aigües tornen al seu curs. Una altra cosa és que es confirma que el gegant asiàtic

Quan la Reserva Federal dels EUA va anunciar que ajornava l'alça dels tipus oficials es va desencadenar una reacció baixista"